

Beste Elisabeth,

Toen ik in het centrum van Den Haag werkte, maakte ik af en toe tijd om naar het Mauritshuis te gaan. Dan zocht ik, als oude vrienden, één of twee schilderijen op om rustig te bekijken. Mijn favoriet is 'Stilleven met bosaardbeien' van Adriaen Coorte. Een klein werkje met een eenvoudig onderwerp: een stapel rode vruchtjes op een tafel tegen een donkere achtergrond, een paar blaadjes en één wit aardbeienbloempje. Maar wat is er veel te zien. Elke keer valt me iets anders op. Voel en ervaar ik iets anders bij het werkje. Als ik echt even de tijd en aandacht heb om het waar te nemen.

Ik moet eraan denken als ik in je brief de volgende zin lees: "Zodat er ergens een ruimte is voor de toeschouwer om het werk in de eigen wereld af te maken, te verkrijgen."

Hebben mijn bezoeken aan het Mauritshuis hun doorwerking gehad in de rapporten die ik in die tijd schreef, in de gesprekken die ik met beleidmakers voerde? Ik ging in ieder geval niet naar het Mauritshuis om inspiratie voor dat werk te vinden. Maar terug achter mijn bureau kon ik wel met hernieuwde energie aan de slag.

Dat brengt me bij een andere zin in je brief: "op mijn zoektocht vind ik veel door niet te zoeken". Iets vinden, waar je niet naar op zoek bent. Geldt dat dan niet net zo goed voor de toeschouwer, de luisteraar, als voor de maker?

Voor mij als toeschouwer en luisteraar helpt het als ik een schilderij of film vaker zie, een muziekstuk vaker hoor. Ik de tijd en aandacht neem om het werk echt te ervaren en het mij eigen kan maken.

In mijn eigen werk als beleidsonderzoeker is het steeds een uitdaging om tijd te nemen voor de doorwerking van gedachten, beelden, teksten en cijfers. Het is ook een uitdaging om tijd te krijgen van onze toeschouwers, luisteraars en lezers, zodat zij zich ons werk weer eigen kunnen maken.

Maar gaat het wel om tijd? Misschien is aandacht op het moment dat je iets ziet, hoort of leest nog belangrijker. Aandacht en ontvankelijkheid voor indrukken waar je niet naar op zoek was.

Door mijn overvolle agenda vol deadlines, hebben jouw brieven weken op mijn bureau liggen wachten op een antwoord. Steeds opnieuw had ik het even in handen, las ik je teksten en zag ik je beelden. Tot het moment dat ik de ruimte voelde om al die indrukken op mijn eigen manier te verwoorden.

Ik hoop dat jouw werk daardoor ook verrijkt is.

Met hartelijke groet,
Annemarth, namens Trendbureau Overijssel